

Keelesammas ja keelekultuur

Sõitsin hiljuti Rakverest Tallinna kell 16.25 Rakverest väljuva bussiga. Bussi peale tulid ka mõned tüdrukud ja poisid, kellel olid koolitunnid lõppenud. Väljusid nad kõik Haljala teeotsal.

Noored tundusid jutu järgi põhikooli vanemate klasside õpilased.

Imestust äratasid aga tütarlapsed, kes kogu tee kuni väljumiseni ainult ropendasid. Kuid mitte ühegi poisi suust ei olnud kuulda ühtegi ebaviisakat sõna.

Olen ise lõpetanud Rakvere Humanitaargümnaasiumi. Ebakorrektsaid väljendeid kuulsime vahel töövoorimeestelt, kes oma hobuseid piitsutasid, ja ka mitte selliseid, kui tuli nende Haljala tütarlaste suust.

Olen elukutselt jurist ja oma elukutse tõttu on tulnud kokku puutuda mitmesuguste inimestega, kuid sellist ropendavat sõnadevoolu, mis tuli Rakveres õppivate Haljala tütarlaste suust, polnud küll varem kuulnud.

Lääne-Virumaal püstitati eesti keele ausammas. Haljala kultuuritegelased ja Rakvere koolide eesti keele õpetajad, seisatage viivuks ja kuulake, kuidas vestlevad noored tütarlapsed. Väärtustage oma ausammas!

*Aino Vall,
endine virulane*